Programowanie Funkcyjne 2020

Lista zadań nr 10 dla grup mabi, mbu, ppo i efes

Na zajęcia 5 i 6 stycznia 2021

Zadanie 1 (3 pkt). Chcemy zdefiniować funkcję sprintf znaną z języka C, tak by np.

```
sprintf "Ala ma %d kot%s" :: Integer -> String -> String
```

pozwalało zdefiniować funkcję

```
\ n -> sprintf "Ala ma %d kot%s." n (if n == 1 then "a" else if 1 < n \&\& n < 5 then "y" else "ów").
```

Na pierwszy rzut oka wydaje się, że rozwiązanie tego zadania wymaga typów zależnych, ponieważ typ funkcji sprintf zależy od wartości pierwszego argumentu. Okazuje się jednak, że polimorfizm parametryczny wystarczy. Dla uproszczenia załóżmy, że format nie jest zadany przez wartość typu String, ale przez konkatenację następujących dyrektyw formatujących:

- lit s stała napisowa s,
- int liczba typu Integer,
- str napis typu String.

Zakładając, że operatorem konkatenacji dyrektyw jest ^^, powyższy przykład może być zapisany następująco.

```
sprintf (lit "Ala ma " ^^ int ^^ lit " kot" ^^ str ^^ lit ".")
```

Zdefiniuj funkcje lit, int, str, (^^) oraz sprintf. Nie należy używać klas typów!

Wskazówka: Dyrektywy powinny być funkcjami transformującymi kontynuacje, a operator ^^ zwykłym złożeniem takich funkcji. Na przykład int powinien mieć typ (String -> a) -> String -> Integer -> a (argumentem jest kontynuacja oczekująca napisu, ale o nieokreślonym typie odpowiedzi, natomiast wynikiem, ma być kontynuacja oczekująca napisu i produkująca funkcję która oczekuje na liczbę).

Zadanie 2 (3 pkt). Dyrektywy formatujące z poprzedniego zadania można opisać następującym typem.

```
type Format a b = (String -> a) -> String -> b
```

Natomiast sama funkcja sprintf mogła (ale nie musiała) być zdefiniowana przy pomocy innej funkcji ksprintf, która jawnie przyjmuje swoją kontynuację. Funkcja ksprintf może mieć sygnaturę:

```
ksprintf :: Format a b -> (String -> a) -> b
```

W tym zadaniu postaramy się oddzielić składnię od semantyki dyrektyw formatujących. W tym celu zdefiniuj typ danych Format a b, który ma cztery konstruktory: Lit, Int, Str oraz (:^:) odpowiadające podstawowym dyrektywom formatującym oraz operacji konkatenacji. Oczywiście, żeby typy tych konstruktorów były odpowiednie, należy użyć GADT. Następnie zaimplementuj interpreter dyrektyw formatujących w postaci funkcji ksprintf o podanej wyżej sygnaturze i użyj jej do napisania funkcji sprintf. Takie podejście ma sporo zalet: teraz dyrektywy formatujące są zwykłymi danymi, które można przetwarzać — w szczególności możemy dostarczyć alternatywny interpreter. Zdefiniuj funkcję kprintf, o sygnaturze

```
kprintf :: Format a b -> (IO () -> a) -> b
```

która od razu drukuje wynik na standardowe wyjście bez wcześniejszego konstruowania całego napisu. Użyj jej do zaimplementowania funkcji printf.

Zadanie 3 (1 pkt). Zdefiniuj funkcję echoLower :: IO () która będzie wczytywać znaki ze standardowego wejścia, zamieniać wielkie litery na małe i wypisywać z powrotem na standardowe wyjście, aż do napotkania końca strumienia wejściowego.

Zadanie 4 (3 pkt). Funkcja z poprzedniego zadania jest przykładem transformatora strumieni: transformuje jeden strumień (standardowe wejście) na drugi (standardowe wyjście). Znów oddzielimy składnię od semantyki i zareprezentujemy transformatory strumieni za pomocą następującego algebraicznego typu danych.

Typ ten reprezentuje całe obliczenia z użyciem dwóch strumieni: wejściowego i wyjściowego. Wartość WriteS x c oznacza wypisanie wartości x do strumienia wyjściowego i kontynuowanie obliczenia c. Wartość ReadS f oznacza próbę czytania ze strumienia wejściowego, gdzie funkcja f jest kontynuacją dla wyniku czytania. Jeśli zostanie przeczytana wartość x, to dalej zostanie wykonane obliczenie f (Just x). Przeczytanie Nothing oznacza koniec strumienia wejściowego. W końcu Return x oznacza zakończenie obliczenia z wartością x.

Zdefiniuj transformator strumieni toLower :: StreamTrans Char Char a podobny to tego z poprzedniego zadania. Następnie zdefiniuj funkcję

```
runIOStreamTrans :: StreamTrans Char Char a -> IO a
```

która pozwoli na przetestowanie przykładowego transformatora strumieni.

Zadanie 5 (1 pkt). Zdefiniuj funkcję listTrans :: StreamTrans i o a -> [i] -> ([o], a) pozwalającą transformować strumienie reprezentowane jako listy. Twoja implementacja powinna się dobrze zachowywać również dla list nieskończonych, np.

```
take 3 $ fst $ listTrans toLower ['A'..] powinno zwrócić napis "abc".
```

Zadanie 6 (1 pkt). Zdefiniuj funkcję runCycle :: StreamTrans a a b -> b, która pozwala uruchomić transformator strumieni poprzez skierowanie wyjścia na jego wejście.

```
Zadanie 7 (1 pkt). Zdefiniuj operator
```

```
(|>|) :: StreamTrans i m a -> StreamTrans m o b -> StreamTrans i o b pozwalający na przekierowanie wyjścia jednego transformatora na wejście drugiego.
```

```
Zadanie 8 (1 pkt). Napisz funkcję
```

```
catchOutput :: StreamTrans i o a -> StreamTrans i b (a, [o])
```

która przekształca podany transformator strumieni w taki, który nic nie wypisuje na wyjściu, tylko zbiera wypisywane elementy na listę.

Zadanie 9 (2 pkt). Brainfuck jest ekstremalnie prostym, ezoterycznym językiem programowania, którego składnię abstrakcyjną można przedstawić następującym typem danych.

Składnia konkretna jest równie prosta: każda z sześciu instrukcji prostych jest reprezentowana pojedynczym znakiem (>,<,+,-,,, — tak jak podano w komentarzu), natomiast jedyna złożona instrukcja While jest reprezentowana poprzez parę nawiasów kwadratowych, pomiędzy którymi znajduje się dowolny ciąg instrukcji (prostych i złożonych). Wszystkie pozostałe znaki są ignorowane (można z nich budować komentarze). Napisz transformator strumieni

```
brainfuckParser :: StreamTrans Char BF ()
```

który zamienia reprezentację konkretną programu w języku *Brainfuck* na ciąg instrukcji w składni abstrakcyjnej.

Wskazówka: Może (ale nie musi) okazać się przydatne rozwiązanie poprzedniego zadania oraz zadania 11.

Zadanie 10 (2 pkt). Brainfuck ma nie tylko prostą składnię, ale również prostą semantykę. Programy operują na nieskończonej taśmie liczb¹, początkowo wypełnionej zerami. Na taśmie znajduje się kursor, który można przesuwać instrukcjami MoveR oraz MoveL (o jedną pozycję odpowiednio w lewo i w prawo). InstrukcjeInc oraz Dec odpowiednio zwiększają i zmniejszają liczbę na pozycji wskazywanej przez kursor. Instrukcja Output wypisuje na wyjście znak, o kodzie ASCII znajdującym się na pozycji wskazywanej przez kursor, natomiast Input wczytuje znak i umieszcza pod kursorem na taśmie. W końcu instrukcja While jest podobna do znanej wam pętli while: wykonuje podany ciąg instrukcji tak długo, jak pod kursorem znajduje się niezerowa liczba. Napisz funkcję

```
runBF :: [BF] -> StramTrans Char Char ()
```

interpretującą program w języku *Brainfuck*. Wygodnie będzie napisać pomocniczą funkcję, która jawnie przekazuje stan taśmy reprezentowanej jako dwie listy: przed i za kursorem.

```
type Tape = ([Integer], [Integer])
evalBF :: Tape -> BF -> StreamTrans Char Char Tape

evalBFBlcok :: Tape -> [BF] -> StreamTrans Char Char Tape
evalBFBlcok = foldM evalBF -- jeśli rozwiązałeś zadanie 11
```

Do konwersji pomiędzy typami Char oraz Integer może się przydać następująca funkcja.

```
coerceEnum :: (Enum a, Enum b) => a -> b
coerceEnum = toEnum . fromEnum
```

Wskazówka: Może (ale nie musi) okazać się przydatne rozwiązanie zadania 11.

Zadanie 11 (2 pkt). Odkryj strukturę monady w typie StreamTrans i o a i zainstaluj go w klasie Monad. Implementacja funkcji (>>=) powinna sekwencjonować obliczenia: m >>= f wykonuje najpierw wszystkie akcje z m, a dopiero na koniec wywołuje f.

¹Oryginalnie, *Brainfuck* operował na bajtach, ale na potrzeby tego zadania możemy przyjąć, że na taśmie znajdują się liczby typu Integer.